Elfde jaer. Nr 143. Dingsdag, 29 November 1864.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is betaeld op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, p r drukregel . . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

De persoonen die zich van heden zullen abonneeren aen den *Postryder* voor het jaer 1865, zullen het blad gratis ontvangen tot den eersten jannary aenstaende.

TONGEREN, DEN 29 NOVEMBER.

Senaet.

Wy hebben heden by het deftig publiek een lafhertige komedie aen te klagen die vrydag in den Senaet is gespeeld geworden. Twee leden dezer Vergadering, die, in de voorgaende zitting, gestemd hadden tegen artikel 49 der wet tot inpalming der studiebeurzen, hebben by de definitieve stemming hun geweten verloochend, met het enkel doel, zy hebben het onbeschaemd verklaerd, om het ministerie op de kussens te houden.

Dit artikel 49 huldigt het hatelykste der grondregels in zake van wetgeving in : dat der retroactiviteit op het verledene. Welnu dit princiep was in de zitting van donderdag verworpen geworden met gelykheid van stemmen, 28 tegen 28. Onder de aen het artikel vyandige stemmen telde men die van MM. Joostens en Michiels-Loos, senateurs van Antwerpen. M. baron de Labbeville had zich onthouden.

Vrydag hebben MM. Joostens en Michiels-Loos zich onthouden met M. de Labbeville en die tweede stemming heeft die van den voorgaenden dag vernietigd. Het definitief behoud van het artikel is uitgesproken met 28 stemmen tegen 26 en de drv onthoudingen die wy hebben gemeld.

In de voorgaende zitting had het verwerp van het artikel 49 het uitwerksel van eenen donderslag op de ministeriëele banken gehad : vrydag sprongen de ministers en hunne vrienden van vreugde op by het plegen der gewetensverzaking van de antwerpsche senateurs. De ministers verhengden zich ten koste der parlementaire eer van twee hunner vrienden! Dat de heeren ministers dan maer huppelen van vreugde; het deftig publiek, liberalen zoo wel als katholieken, zal zeggen dat België twee politieke komedianten te meer telt.

Tot stichting onzer lezers zullen wy letterlyk de woorden herhalen waerdoor M. Joostens zyne onthouding heeft gepoogd te verregtveerdigen.

« *Ik keur stelliglyk artikel* 49 *van het wetsontwerp af,* » zegde hy, en ik zou heden stemmen zoo als gisteren, » indien wy ons niet bevonden tegenover den uitslag der » eerste stemming de welke, zoo zy stand hield, ongetwyfeld de ergste politieke verwikkelingen zou veroorzaken. » Eenen akt van goeden burger willende daerstellen en aen » het land die ongemakken willende sparen, zoo heb ik, in » dien staet van zaken, gedacht my te moeten onthouden, » te meer daer ik, van 't begin af, besloten had my te ont- » houden op het geheele der wet.

M. Michiels heeft de zelfde reden doen gelden Welnu! ieder deftig man zal zeggen dat wetgevers, die zich derwyze gedragen dat zy eene wet doen aennemen welke zy *stelliglyk afkeuren,* niet langer verdienen in een Parlement te zetelen ; hunne plaets is op de foor.

Wie zyn thans, vraegt by deze gelegenheid het *Journal de Bruxelles,* MM. Joostens en Michiels-Loos ? Twee senateurs die in den Senaet blyven tegen den wil hunner lastgevers. Deze heeren gevoelen zoo wel dat zy in vollen oorlog zyn met het arrondissement welk zy vertegenwoordigen, dat dat zy reeds meermaels hun ontslag hebben willen geven; maer zy zyn telkens wederhouden geworden door politieke invloeden en door de belangen van den ministerielen winkel.

Het arrondissement dat ze naer den Senaet stuerde, heeft voor den gemeenteraed, de provincie en de Kamer der Volksvertegenwoordigers afgeveerdigden gekozen die uitsluitelyk gelast zyn den val van het kabinet te verhaesten. Reeds over lang heeft een derde senateur van Antwerpen, M. Van Havre, zyn ontslag om die reden ingediend.

Het kiezerskorps heeft M. Van Havre vervangen door baron Osy, die het kabinet onverboosd bevecht. Waerom vragen MM. Joostens en Michiels-Loos ook geene nieuwe krachten aen eene kiesherdooping? Enkelyk om dat zy het kabinet willen regt houden, zelfs ten koste hunner parlementaire faem. Het is dan door het toedoen van senateurs die van hun arrondissement verloochend zyn, dat het ministerie aen de schipbreuk komt te ontsnappen en dat het princiep der inpalming van andermans goed tot eene wet gaet uitgeroepen worden. Zulke zegepralen dooden de overwinnaers.

De wet op de studie-beurzen is dan gestemd, maer het blyft geboekt dat zy is geschandvlekt geworden zelfs door degenen die ze deden doorgaen, als eene wet van roovery, van wettelyke beurzenknippery.

Na de stemming van het budget van ontvangsten en uitgaven voor order, van het budget der onweerden voor het jaer 1865, en de sluiting der budgets van finantiën voor hetzelfde dienstjaer, heeft de Senaet zich tot verdere byeenroeping verdaegd.

Den 25 january laetst werd eene commissie ingesteld ten einde de kwestie, om tot de eenheid der vlaemsche spelling te geraken, op te lossen.

Deze commissie heeft een spellingstelsel aengenomen gelykvormig aen dat welk zal gevolgd worden voor de redaktie van het groot etymologisch woordenboek der nederduitsche tael, aen eene internationale commissie toevertrouwd.

Door koninklyk besluit van den 21 november zyn de aengenomene besluitselen en vastgestelde regels der commissie aengenomen, zoo als zy in een byvoegsel van den *Moniteur* van woensdag voorkomen, voor het onderwys der vlaemsche tael in de scholen en atheneums des Staets, voor de administratieve briefwisseling, voor de vertaling in het vlaemsch der wetten en besluiten, en in het algemeen voor al de publieke akten voortkomende van overheden wettiglyk aengesteld.

Maendag avond is de genaemde F., zoon van een fabrikant van Brussel met het vaerting van Goole aengekomen. De jongeling was in den onderdom van 16 jaer naer Amerika met twee Antwerpenaers vertrokken. Geen middel van bestaen meer bezittende, hadden zy by het zoiderlyk leger dienst genomen. Na aen verscheidene veldslagen te hebben deel genomen kregen zy eenen walg van den krygsdienst en zy besloten weg te loopen. Aengehouden en veroordeeld zynde om 's anderendaegs door den kop te worden geschoten, werden zy op eene hoeve opgesloten. Een laetste strael van hoop bleef hun over, trachten te ontsnappen. F.... alleen gelukte hierin. Zyne twee makkers werden door de ballen door schildwachten getroffen en bleven dood ter plaetse. F... vaerde gedurende 3 dagen en 3 nachten op een houtvloot welke hy in alter yl gemaekt had, en werd eindelyk in een vaerting opgenomen, welke hem naer Liverpool overbragt.

— Geheel de gemeente Dinteloord (Noordbraband), is ontsteld door eene vreeselyke moord, welke aldaer is gepleegd.

De echtelieden Vander Stolk, op eenigen afstand buiten de kom van het dorp woonende, waren 's avonds naer de kerk der afgescheidene gemeente gegaen, om aldaer de godsdienstoefening by te woonen, terwyl zy hunne dienstmaegd, een meisje van omstreeks 20 jaren, alleen te huis lieten.

Uit de kerk terugkomende, vonden zy de dienstmaegd op eene gruwelyke wyze vermoord in haer bloed badende.

Het kabinet was opengebroken en daeruit werd eene aenmerkelyke som geld vermist.

— Te Alphen (Holland) heeft zich een geval van dolheid by eene koe voorgedaen. De landbouwer K. had vrydag op de merkt te Leiden eene koe gekocht en had het voornemen dit dier den volgenden dag te slagten. Des avonds ging K. naer den stal om naer het beest te zien ; nauwelyks was hy binnengetreden, of de koe worstelde zich los en wierp K. tegen den grond, waerby dezen den arm brak. K. begaf zich naer zyne tegenover den stal gelegen woning om in te roepen, doch de koe volgde hem en drong mede de wooning binnen, al wat zy ontmoete ondersteboven en door elkander werpende. Al de huisgenooten werden beurtelings door het woedende dier aengevallen ; dochter werd tegen den wand aengedrongen en heeft zich tamelyk zwaer bezweerd. De dienstmeid nam, om aen de koe te ontkomen, de vlugt door een venster ; het beest wilde ook langs dien weg volgen, doch het kon er niet verder door dan met den kop. Alsnu gelukte het, met behulp van de toegeschoten geburen, de koe meester te worden, die onmiddelyk werd afgemaekt.

— De krankzinnigheid groeit van jaer tot jaer aen. In 1846 waren er in de krankzinnigheidsgesichten van Vrankryk 10,525, terwyl in 1856 er reeds 26,286 en thans 50,000 zyn.

— Eene zonderlinge vergissing. — Oud 41 jaren en met eene opmerkelyke schoonheid begaefd, was weduwe V., woonende in de straet Sint Honoré te Parys, op het punt een tweede huwelyk aen te gaen. Zy wachtte echter tot wanneer hare dochter zou trouwen, mejuffer Ernestine, ou 22 jaren, wier hand door eene gevoeglyke party gevraegd was. Het huwelyk gebeurde zoo over een jaer, en weinige dagen daerna vierde weduwe V. haren eigen echt.

Moeder en dochter bevonden zich beiden te gelyk in eenen gezegenden toestand, en schonken ten zelfden tyde het leven aen twee jongens.

Daer men die dubbele bevalling niet voorzien had zoo was er maer eene wieg, waerin de vroedvrouw, verpligt met groote haest te handelen, de twee pas geboren kinderen legde.

Wanneer zy heen was gegaen, vroeg een der twee moeders om haren zoon te ombelzen. Die vraeg veroorzaekte eene groote verlegenheid. Wel lagen er in de wieg twee mannelyke kinderen, doch hetwelk kiezen? men verhaeste zich de vroedvrouw terug te roepen. Deze bekende vrymoedig dat zy zoo haestig was te werk te gaen, dat zy zich niet herinneren kon, hetwelk van de twee kinderen den zoon der moeder of der dochter was. Zy riep al hare gehengenis te binnen, doch het hielp niet, en het geheim zal waerschynlyk nooit opgeklaerd worden.

— *Zonderlinge dankbaerheid.* — Luidens berigten uit Bukarest, zal vorst Alexander Jan I den zoon van den voor eenige jaren vermoorden minister Cattargi als zynen erfgenaem en opvolger aennemen. De moeder van den toekomstigen troonopvolger in Rumenie heeft daertoe hare toestemming gegeven, onder voorwaerde, dat zy met den vorst in het huwelyk zal treden. Reeds heeft de vorst de noodige maetregelen genomen om van zyne tegenwoordige gemalin te mogen scheiden !

— Men schryft uit Brussel, 23 november :

Wy vernemen dat M. Eug. Ecèbe hoofdopsteller van het *Journal de Bruxelles,* verheven is tot den graed van kommandeur der koninklyke orde van Frans I, om de krachtdadigheid en de bekwaemheid waermede hy in de dagbladpers en de zaek van koning Frans II en die van het goede regt en der regtveerdigheid verdedigt.

— Verscheidene dagbladen spreken van een nieuwen moord, door diefstal gevolgd, welke in eenen waggon van den yzeren weg zou gepleegd zyn. Men meldt uit Liverpool, dat er een man bestolen, vermoord en voor de aenkomst te Rugby, buiten den trein is geworpen. De policie heeft den trein te Liverpool doorzocht en vier matroozen en soldaten aengehouden, welke zich in het kompartiment bevonden, waerin de moord en diefstal zouden gepleegd zyn.

— Een discipel van Sint-Hubert, tot het vrouwen geslacht behoorende, biedt zich in de bureelen aen om zich aen de reglementen te onderwerpen.

» Gebef my myn *port d'armes* te geven, » zegt de dame aen den klerk

Deze neemt het signalement der jageres op.

Prachtige haerlokken wekken zyne aendacht.

« Is dit uw haer ? » vraegt hy.

« Het schynt dat gy zeer onderscheiden zyt. »

« Dit is wat anders. Ja, het is myn eigen haer. »

Om er zich van te verzekeren, verzoekt de klerk haer de lokken te laten loshangen, waerna hy er met geweld aen trekt, om te weten of zy wel op het hoofd gegroeid zyn.

De dame slaekt een kreet, doch niets blyft in de hand van den klerk. Alsdan schryft hy onder :

Zeerbezonder teeken : Geen valsch haer.

— Een zonderlinge Engelschman. — Men leest in den *Moniteur de Provence :* « Een Engelschman, die zoo even aen de Cannebière ontscheept was, wilde zich den baerd laten scheren, alvorens zich naer een hotel te begeven. Van een zwart lederen zakje voorzien, trad hy de wooning van eenen baerdscheerder binnen, welke men hem had aengewezen ; hy opende het zakje, trok er twee pistolen uit, welke hy in zyne zakken stak, nam eenen zetel en ging zitten.

» — Mynheer, zegde hy aen den baerdscheerder, ik ben zeer teergevoelig, vooral opzigtens den baerd; ik geef u een goudstuk als gy my scheert zonder te snyden. Hier zyn twee pistolen; indien gy my snydt, schiet ik u onmiddelyk door den kop.

» — Vrees niet, milord, antwoordde de baerdscheerder.

» Hy schoor den Engelschman met het grootste gemak.

» — Welhoe! de pistolen hebben u geene vrees aengejaegd, zegde milord verwonderd.

» — Neen, milord.

» — En waerom niet ?

» — Wel indien ik u gesneden had, zou ik u onmiddelyk den hals hebben afgesneden.

» Milord stak zyne pistolen in het zakje en ging plotseling heen, onder het mompelen van de woorden :

» — Die franschen zouden wel in staet zyn het te doen! »